

disputants ♦ חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement ■ מימרא- ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
פרת חטאת ששחטה חוץ מגתה, וכן שעיר המשתלח שהקריבו בחוץ - פטור, שנאמר: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, כל שאין ראוי לבא אל פתח אהל מועד אין חייבין עליו.														ק"ב
הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, והמחיר והאתנן, והכלאים, והטריפה ויוצא דופן, שהקריבן בחוץ - פטור, שנאמר: (ויקרא יז) לפני משכן ה', כל שאין ראוי לבא לפני משכן ה' אין חייבין עליו.														ק"ב
בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין בין בעלי מומין עוברין שהקריבן בחוץ - פטור	[חכמים]													ק"ב
בעלי מומין קבועין - פטור, בעלי מומין עוברין - עוברין בלא תעשה.	רבי שמעון:													ק"ב
תורים שלא הגיע זמנן, ובני יונה שעבר זמנן שהקריבן בחוץ - פטור	[חכמים]													ק"ב
בני יונה שעבר זמנן - פטור, ותורים שלא הגיע זמנן - בלא תעשה.	רבי שמעון:													ק"ב
אותו ואת בנו, ומחוסר זמן - פטור	[חכמים]													ק"ב
הרי זה בלא תעשה, שהיה ר"ש אומר: כל שהוא ראוי לבא לאחר זמן - ה"ז בלא תעשה ואין בו כרת	רבי שמעון:													ק"ב
כל שאין בו כרת אין בו לא תעשה.	חכמים:													ק"ב
מחוסר זמן - בין בגופו בין בבעליו, ואיזהו מחוסר זמן בבעליו? הזב והזבה והיולדת והמצורע, שהקריבו חטאתם ואשמם בחוץ - פטורין, עולותיהן ושלמיהן בחוץ - חייבין.														ק"ב
המעלה מבשר חטאת, מבשר אשם, מבשר קדשי קדשים, מבשר קדשים קלים, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, והיוצק, והבולל, והפותר, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר את השולחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים, בחוץ - פטור, ואין בהם לא משום זרות, ולא משום טומאה, ולא משום מחוסר בגדים, ולא משום שלא רחוק ידים ורגלים.														ק"ב
עד שלא הוקם המשכן - היו הבמות מותרות, ועבודה בבכורות, ומשהוקם המשכן - נאסרו הבמות, ועבודה בכהנים - קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, וקדשים קלים בכל מחנה ישראל.														ק"ב
באו לגלגל הותרו הבמות קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, וקדשים קלים בכל מקום.														ק"ב
באו לשילה נאסרו הבמות, ולא היה שם תקרה, אלא בית אבנים בלבד מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה - קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, וקדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה.														ק"ב
באו לנזב וגבעון הותרו הבמות - קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, קדשים קלים בכל ערי ישראל.														ק"ב
באו לירושלים נאסרו הבמות, ולא היה להן עוד היתר, והיא היתה נחלה - קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומה.														ק"ב
כל הקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות מבחוץ - הרי אלו בעשה ולא תעשה וחייבין עליהן כרת														ק"ב
הקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות בחוץ - הרי אלו בעשה ולא תעשה ואין חייבין עליהן כרת														ק"ב
הקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת היתר הבמות - הרי אלו בעשה ואין בהן לא תעשה.														ק"ב
ואלו קדשים קריבין במשכן - קדשים שהוקדשו למשכן, קרבנות ציבור קריבין במשכן, וקרבנות היחיד בבמה, קרבנות היחיד שהוקדשו למשכן - יקריבו במשכן, ואם הקריבן בבמה - פטור.														ק"ב
ומה בין במת יחיד לבמת ציבור? סמיכה ושחיטת צפון, ומתן סביב, ותנופה והגשה														ק"ב
אין מנחה בבמה, וכיהון ובגדי שרת, וכלי שרת וריח ניחוח, ומחיצה לדמים, וריחוי ידים ורגלים, אבל הזמן, הנותר והטמא - שוין בזה ובזה.	רבי יהודה:													ק"ג
מאי חוץ מגתה?														ק"ג
חוץ ממקום הבדוק לה.	ריש לקיש:													ק"ג
והלא כל א"י בדוקה היא	אמר לו רבי יוחנן:													ק"ג
כגון ששחטה לפנים מן החומה.	אלא א"ר יוחנן:													ק"ג
ולוקמה כגון ששחטה חוץ לחומה שלא כנגד הפתח														ק"ג
שחטה שלא כנגד הפתח - פסולה, שנאמר: (במדבר יט) ושחט והזה, מה הזאתה כנגד הפתח, אף שחיתתה כנגד הפתח	דאמר רב אדא בר אבהו:													ק"ג

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכי תימא דלא מקיש									!		ק"ג.
שרפה שלא כנגד הפתח - רבי יוחנן אמר: פסולה	והא אתמר: [רבי יוחנן]	⚡	■	⬢							ק"ג.
כשרה	רבי אושעיא:	⚡	■	⬢							ק"ג.
ר' יוחנן אמר פסולה, ושרף והזה	[רבי יוחנן]	⚡	■								ק"ג.
ורבי אושעיא אמר כשרה, אמר קרא (במדבר יט) על פרשה ישרף - מקום שפורשת למיתה שם תהא שריפתה	[רבי אושעיא]	⚡	■								ק"ג.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא חוץ לחומה דרחוקי רחקה, אלא אפי' לפני מן החומה דקרובי קרבה ואימא תתכשר, קמ"ל.	אמרי:								!	◊	ק"ג.
והלא כל א"י בדוקה היא.	אמר מר, אמר לו רבי יוחנן:									◊	ק"ג.
במאי קמיפלגי?									^		ק"ג.
ירד מבול לא"י	מר סבר: [ריש לקיש]	⚡	■	!						◊	ק"ג.
לא ירד.	ומר סבר: [רבי יוחנן]	⚡	■	!						◊	ק"ג.
ושניהם מקרא אחד דרשו: (יחזקאל כב) בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גושמה ביום זעם	ר"נ בר יצחק:									◊	ק"ג.
אתמוהי מתמה קרא, ארץ מי לא מטהרה את? כלום ירדו עליך גשמים ביום זעם?	רבי יוחנן סבר:										ק"ג.
כפשטיה, ארץ לא טהורה את, מי לא ירדו עליך גשמים ביום זעם?	ריש לקיש סבר:										ק"ג.
חצירות היו בירושלים בנויות על גבי סלע ותחתיהן חלול, מפני קבר התהום, ומביאין נשים מעוברות ויולדות ומגדלות שם בניהם לפרה, ומביאין שוורים ועל גביהן דלתות, ותינוקות יושבין עליהן וכוסות של אבן בידם, ומלאו וישבו במקומן	איתיביה ר"ל ר' יוחנן:									◊	ק"ג.
מעלה עשו בפרה.	רב הונא בריה דרב יהושע:								!	◊	ק"ג.
פעם אחד מצאו עצמות בלשכת דיר העצים, ובקשו לגזור טומאה על ירושלים	איתיבי' רבי יוחנן לריש לקיש:								⊙	⚡	ק"ג.
לא בושה וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו? איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר?	עמד רבי יהושע על רגליו ואמר:								⊙	⚡	ק"ג.
מדקאמר הכי, לאו למימרא דלא הון										⚡	ק"ג.
ולטעמך, הרוגי נבוכדנצר הכי נמי דלא הון? אלא הון והופנו, הכא נמי הון והופנו.										!	ק"ג.
הא איפני										⚡	ק"ג:
נהי דאיפני מירושלים, מכולה א"י לא איפני.										!	ק"ג:
איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר? מאי לאו מדהני הון, הני נמי הון	איכא דאמרי, איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:									⚡	ק"ג:
מידי אירי? הא כדאיתיה והא כדאיתיה.										!	ק"ג:
(בראשית ז) מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא ירד מבול לא"י, משום הכי מתו, אלא לדידך אמאי מתו?	איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:									⚡	ק"ג:
משום הבלא כדבר חסדא	[רבי יוחנן]									!	ק"ג:
ברותחין קלקלו וברותחין נידונו, כתיב הכא: (בראשית ח) וישוכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה.	דאמר רב חסדא:									!	ק"ג:
מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא לא ירד מבול לא"י, משום הכי הוי חרבה, אלא לדידך מאי חרבה?	איכא דאמרי, איתיביה רבי יוחנן לר"ל:									⚡	ק"ג:
חרבה שהיתה מעיקרא.	[רבי יוחנן]									!	ק"ג:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואמאי קרי ליה חרבה?		◊								ז	
כדרב חסדא										!	
בדור המבול לא נגזרה גזרה על דגים שבים, שנאמר: מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים.	דאמר רב חסדא:	◊								!	
בשלמא למ"ד לא ירד מבול לא", היינו דקם רימא התם, אלא למ"ד ירד, רימא היכא קם?		◊								ז	
גוריות הכניסו בתיבה.	רבי ינאי:	◊								!	
לדידי חזי לי אוריילא דרימא בת יומא והוי כהר תבור, והר תבור כמה הויא? ארבעין פרסי, משכא דצואריה תלתא פרסי, מרבעתא דרישא פרסא ופלגא, רמא כבא וסכר ירדנא	והאמר רבה בר בר חנה:	◊								ז	
ראשו הכניסו לתיבה.	רבי יוחנן:	◊								!	
מרבעתא דרישא פרסא ופלגא	והאמר רב:	◊								ז	
אלא ראש חוטמו הכניסו לתיבה.		◊								!	
לא ירד מבול לא"י?	והא א"ר יוחנן:	◊								ז	
לדברי ר"ל קאמר.		◊								!	
והא קסגיא תיבה		◊								ז	
אמר ר"ל: קרניו קשרו בתיבה.	ריש לקיש:	◊								!	
אנשי דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין נידונו	והאמר רב חסדא:	◊								ז	
ולטעמין, תיבה היכי סגי' ועוד, עוג מלך הבשן היכא קאי? אלא נס נעשה להם, שנצטננו בצידי התיבה.		◊								!	
ולר"ש בן לקיש, נהי נמי דירד מבול לא"י, והא לא פש		◊								ז	
למה נקרא שמה מצולה? שכל מתי מבול נצתללו שם	דאמר ריש לקיש:	◊								ז	
למה נקרא שמה שנער? שכל מתי מבול ננערו שם	רבי יוחנן:	◊								ז	
אי אפשר דלא אידבקו.		◊								!	
למה נקרא שמה שנער? שמנערת עשירה.	רבי אבהו:	◊								ז	
והא קחזינו דהון תלתא דרי		◊								ז	
לא משכי.		◊								!	
כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו.	רבי אמי:	◊								ז	
תנ"ה: כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו		◊								ז	
כאילו אוכל שקצים ורמשים.	יש אומרים:	◊								ז	
וכן שער המשתלח.		◊								ז	
שער המשתלח לאו ראוי לאהל מועד		◊								ז	
(ויקרא יז) או קרבן - שומע אני אפילו קדשי בדק הבית שנקראו קרבן, שנאמר: (במדבר לא) ונקרב את קרבן ה', ת"ל: ואל פתח אהל מועד לא הביאו, מי שראוי לבא לפתח אהל מועד, יצאו קדשי בדק הבית שאינן ראויין לפתח אהל מועד יכול שאני אוציא את אלו ולא אוציא את שער המשתלח? ת"ל: לה', להוציא שער המשתלח שאינו מיוחד לה'	והתניא:	◊								ז	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-קדמית story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		זבחים-פרת חטאת											
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	
קיד:	◊	!										לא קשיא: כאן קודם הגרלה, כאן לאחר הגרלה.	
קיד:		ז										אחר הגרלה נמי האיכא וידון	
קיד:	◊	!									אלא אמר רב מני:	לא קשיא: כאן קודם וידוי, כאן לאחר וידוי.	
קיד:	<	■										הרובע והנרבע.	
קיד:	◊	ז										והא נמי תיפוס לי מפתח אהל מועד, בשלמא רובע ונרבע משכחת ליה, דאקדישנהו מעיקרא והדר רבען, אלא מוקצה ונעבד, אין אדם אוסר דבר שאינו שלן	
קיד:	◊	!										בקדשים קלים, ואליבא דר' יוסי הגלילי	
קיד:	◊	!	■								דאמר: [רבי יוסי הגלילי]	קדשים קלים ממון בעלים הן	
קיד:		!	■	■							דתנאי: [רבי יוסי הגלילי]	(ויקרא ה) ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים שהן ממון, דברי רבי יוסי הגלילי.	
קיד:	◊		■									הלכך רובע ונרבע - דבר ערוה, מוקצה ונעבד עבודת כוכבים - בקדשים קלים	
קיד:	◊		■									אתנן ומחיר כלאים יוצא דופן - בולדות קדשים	
קיד:			■	■							קסבר:	ולדי קדשים בהוייתן הן קדושים.	
קיד:	<	■										בעלי מומין וכו' אותו ואת בנו וכו'.	
קיד:	◊		■									וצריכי, דאי תנא בעלי מומין, משום דמאיסי, אבל תורין דלא מאיסי אימא דמודו ליה לר"ש, ואי תנא תורין, - משום דלא חזי ואידחו, אבל בעלי מומין דאיחזו ואידחו - אימא דמודה להו ר"ש לרבנן, ואי תנא הני תרתין, משום דפסולא דגופייהו, אבל אותו ואת בנו דפסולא מעלמא קאתי לה - אימא דמודו ליה רבנן לר"ש, צריכא.	
קיד:	<	■										שהיה רבי שמעון אומר.	
קיד:		^										מאי טעמא דר"ש?	
קיד:	◊	!									רבי אילעא אמר ריש לקיש:	דאמר קרא: (דברים יב) לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום, אמר להו משה לישראל: כי עייליתו לארץ, ישרות תקריבו, חובות לא תקריבו, וגלגל לגבי שילה מחוסר זמן הוא, וקאמר להו משה: לא תעשון.	
קיד:		ז										אי הכי, מילקי נמי לילקי	
קיד:		ז	■								אלמה אמר רבי זירא:	הכתוב נתקו לעשה	
קיד:		!										הני מילי לרבנן, לרבי שמעון הכי נמי.	
קיד:	◊	!									רב נחמן בר יצחק:	פנים דגלגל לגבי שילה כחזין דמי.	
קיד:	◊	!									רבה:	טעמיה דרבי שמעון כדתניא	
קיד:	◊	!	■								רבי שמעון:	מנין לזבוח פסח בבמת יחיד בשעת איסור הבמות שהוא בלא תעשה? ת"ל: (דברים טז) לא תוכל לזבוח את הפסח, יכול אף בשעת היתר הבמות כן? ת"ל: באחד שעריך, לא אמרתי לך אלא בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד	
קיד:	◊	!	!									אימת?	
קיד:		!	!									אי נימא אחר חצות	
קיד:		!		ז								כרת נמי מחייב	
קיד:	◊	!	!									אלא לאו קודם חצות.	
קיד:	◊	ז										לעולם לאחר חצות, ובשעת היתר הבמות קאי.	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא בשעת איסור הבמות קאמר								ז			קיד:
איסור במה לו, היתר במה לחבירו.								!		◇	קיד:
מחוסר זמן כו'.										■	קיד: <
והני בני אשמות נינהו?								ז		◇	קיד:
תני מצורע בהדיהו.	זעירי:							!		◇	קיד:
עולותיהן ושלמיהן.										■	קיד: <
והני בני שלמים נינהו?								ז			קיד:
תני: נזיר.	רב ששת:							!		◇	קיד:
דזעירי קבעוה תנאי, דרב ששת לא קבעוה תנאי.									■	◇	קיד:
לא שנו אלא לשמו, אבל שלא לשמו - חייב, הואיל וראוי לשלא לשמו בפנים.	רב חלקיה בר טובי:								■	◇	קיד:
אי הכי, לשמו נמי נייחייב הואיל וראוי לשלא לשמו בפנים								ז		◇	קיד:
מחוסר עקירה.								!		◇	קיד:
וכי יש לך דבר שאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו?	מתקיף לה רב הונא:							ז		◇	קיד:
ולא? והרי פסח בשאר ימות השנה, דאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמן								ז		◇	קיד:
פסח בשאר ימות השנה שלמים נינהו.								!		◇	קטו:
לימא מסייע ליה:								ז		◇	קטו:
יכול שאני מוציא אף עולת מחוסר זמן בבעלים, ואשם נזיר ואשם מצורע? ת"ל: (ויקרא יז) שור - מ"מ כשב - מ"מ, עז - מ"מ	[תניא]								■	◇	קטו:
ואילו חטאת שיירא									■	◇	קטו:
במאי עסקינן?								^		◇	קטו:
אילימא בזמנו								!		◇	קטו:
מאי איריא אשם? אפילו חטאת נמן								ז		◇	קטו:
אלא שלא לזמנו								!		◇	קטו:
ובמאי?								^		◇	קטו:
אילימא לשמו								!		◇	קטו:
אשם אמאי חייב?								ז		◇	קטו:
אלא לאו שלא לשמן								!		◇	קטו:
לעולם בזמנו ושלא לשמו, ורבי אליעזר היא								!		◇	קטו:
מקשינן אשם לחטאת	דאמר: [רבי אליעזר]								■	◇	קטו:
ותנא טפל וה"ה עיקר.								!		◇	קטו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יכול שאני מרבה עולה מחוסר זמן בגופה, וחטאת בין בגופה בין בבעלים? ת"ל: (ויקרא טז) ואל פתח אהל מועד, כל שאינו ראוי לבא בפתח אהל מועד אין חייבין עליהן ואילו אשם שיירא	ת"ש:										
במאי עסקינן?											
אילימא לשמו											
אשם נמי ליפטריה											
אלא לאו שלא לשמן											
לעולם שלא לשמו, ור"א היא, דמקיש אשם לחטאת, תנא עיקר וכו"ש לטפל.											
יכול שאני מוציא אף עולת מחוסר זמן בבעלים, אשם נזיר ואשם מצורע	ת"ש: דכי אתא רב דימי אמר, תנא דבי ר' ליואי:										
מאי תלמודא?											
שור - מכל מקום, כשב - מכל מקום, עז - מכל מקום	רבינא:										
ומאי קשיא דלמא כדאמרת											
משום דקשיא דתנא דבי ר' ליואי אדתני לוי:	ר"נ בר יצחק:										
אשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - כשירין ולא עלו לבעלים לשום חובה, שחטן מחוסר זמן בבעלים או שהיו בני שתי שנים ושחטן - פסולין	[תני לוי]										
לא קשיא: כאן לשמו, כאן שלא לשמו.	ומשני רב דימי:										
רב אשי רמי מתני' אברייתא	[רב אשי]										
כאן לשמו, וכאן שלא לשמו.	ומשני: [רב אשי]										
לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא											
הכא במאי עסקינן - כגון שהפריש שתי אשמות לאחריות, דחד מינייהו עולה היא, כדרב הונא אמר רב	אמר לך רב הונא:										
אשם שניתק לרעה ושחטו סתם - כשר לעולה.	דאמר רב הונא אמר רב:										
המעלה מבשר חטאת וכו'.											
מנין למעלה מבשר חטאת, ומבשר אשם, ומבשר קדשי קדשים, ומבשר קדשים קלים, וממותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, שפטור? ת"ל: עולה, מה עולה שהיא ראויה להעלאה, אף כל שראויה להעלאה	ת"ר:										
מנין שאף היוצק, והבולל, והפותת, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר השלחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל בחוץ, שפטור? ת"ל: (ויקרא טז) אשר יעלה עולה או זבח, מה העלאה שהיא גמר עבודה, אף כל שהוא גמר עבודה.											
עד שלא הוקם המשכן וכו'.											
יתב רב חנה בר רב קטינא קמיה דרב חסדא וקא קרי: (שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל	[רב חנה בר רב קטינא קמיה דרב חסדא]										
ופסקו	א"ל: [רב חסדא] הכי אמר ר' אסי:										
סבר לאותוכיה ממתניתין	[רב חנה בר רב קטינא]										
עולה שהקריבו ישראל במדבר - אינה טעונה הפשט וניתוח	שמעיה דקאמר רב חסדא משמיה דרב אדא בר אהבה:										

disputants ♦ חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אתביה ברייתא דשויא בכולהו	[רב חנה בר רב קטינא]	⚡									קטו:
עד שלא הוקם המשכן - הבמות מותרות, ועבודה בבכורות, והכל כשירין ליקרב בהמה חיה ועוף, זכרים ונקבות, תמימין ובעלי מומין, טהורין אבל לא טמאין, והכל קרבו עולות, ועולה שהקריבו ישראל במדבר - טעונה הפשט וניתוח, ונכרים בזמן הזה רשאין לעשות כן	דתניא:	⚡									קטו:
תנאי היא		!									קטו:
(שמות יט) וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו - ר' יהושע בן קרחה אומר: זו פרישות בכורות	דתניא: [ר' יהושע בן קרחה]	⚡	!								קטו:
זו פרישות נדב ואביהוא.	רבי:	⚡	!								קטו:
בשלמא למ"ד זו פרישות נדב ואביהוא, היינו דכתיב: (ויקרא י) הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש, אלא למ"ד זו פרישות בכורות, היכא רמיזא?		⚡									קטו:
דכתיב: (שמות כט) ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, אל תקרי בכבודי אלא בכבודי, דבר זה אמר הקב"ה למשה ולא ידעו עד שמתו בני אהרן, כיון שמתו בני אהרן, אמר לו: אהרן אחי, לא מתו בניך אלא להקדיש שמו של הקב"ה, כיון שידע אהרן שבניו ידועי מקום הן, שתק וקבל שכר, שנאמר: (ויקרא י) וידום אהרן.		!									קטו:
וכן בדוד הוא אומר: (תהילים לז) דום לה' והתחולל לו, אע"פ שמפיל לך חללים חללים את שתוק.											קטו:
וכן בשלמה הוא אומר: (קהלת ג) עת לחשות ועת לדבר, פעמים ששוקק ומקבל שכר על השתיקה, פעמים מדבר ומקבל שכר על הדבור.											קטו:
מאי דכתיב: (תהילים סח) נורא אלהים ממקדשך? אל תיקרי ממקדשך אלא ממקודשך, בשעה שהקב"ה עושה דין בקדושתו, מתיירא ומתעלה ומתהלל.	והיינו דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:										קטו:
אלא קשיא עולה		⚡									קטו:
תרי תנאי היא		!									קטו:
כללות נאמרו בסניי, ופרטות באהל מועד	דתניא, ר' ישמעאל:	⚡	!								קטו:
כללות ופרטות נאמרו בסניי, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב.	רבי עקיבא:	⚡	!								קטו:
הכל כשירין ליקרב.	אמר מר:										קטו:
מנא הני מילי?		^									קטו:
דאמר קרא: (בראשית ח) ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל בהמה הטהורה ומכל עוף הטהור, בהמה - כמשמעו, חיה בכלל בהמה, זכרים ונקבות, תמימין ובעלי מומין לאפוקי מחוסר אבר דלא.	רב הונא:	!									קטו:
מנין למחוסר אבר שנאסר לבני נח? ת"ל: (בראשית ו) ומכל החי מכל בשר, אמרה תורה: הבא בהמה שחייין ראשי איברין שלה.	רבי אלעזר:										קטו:
ודילמא היא למעוטי טריפה		⚡									קטו:
ההוא מלחיות זרע נפקא.		!									קטו:
הניחא למ"ד: טריפה אינה יולדת אלא למ"ד: טריפה יולדת, מאי איכא למימר?		⚡									קטו:
האמר קרא: אתך, בדומין לך.		!									קטו:
ודילמא נח גופיה טריפה הוה		⚡									קטו:
תמים כתיב ביה.		!									קטו:
ודילמא תמים בדרכין		⚡									קטו:
צדיק כתיב ביה.		!									קטו:
ודילמא תמים בדרכין, צדיק במעשין		⚡									קטו:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אי סלקא דעתך דנח גופיה טריפה הוה, מי קאמר ליה לנח דכוותך עייל, שלמים לא תעייל?												⚡	◊	קטז.
ומאחר דנפקא לן מאתך, לחיות זרע למה לי?												⚡	◊	קטז.
מהו דתימא: אתך לצותא בעלמא, אפי' זקן אפילו סריס, קמשמע לן.												!	◊	קטז.
טהורין אבל לא טמאין.	אמר מר:												◊	קטז.
ומי הוו טמאין וטהורין בההיא שעתא?												⚡	◊	קטז.
מאותן שלא נעבדה בהן עבירה.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											!	◊	קטז.
מנא הוו ידעי?												⚡	◊	קטז.
כדרב חסדא												!	◊	קטז.
העבירן לפני התיבה, כל שהתיבה קולטת - בידוע שהוא טהור, אין התיבה קולטת - בידוע שהן טמאין.	דאמר רב חסדא:											!	◊	קטז.
אמר קרא: (בראשית ו) והבאים זכר ונקבה, הבאין מאליהן.	רבי אבהו:											!	◊	קטז.
והכל קרבו עולות.	אמר מר:												◊	קטז.
עולות אין, שלמים לא? והא כתיב: (שמות כד) ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים												⚡	◊	קטז.
אלא אימא: לכל קרבו עולות ושלמים.													■	קטז.
אבל שלמים לא כ"א עולות	והתניא:											⚡	■	קטז.
עולות אין, שלמים לא?												⚡	■	קטז.
כמ"ד: לא קרבו שלמים בני נח												!	◊	קטז.
קרבו שלמים לבני נח	דאיתמר: חד[ר]א/ר' יוסי בר חנינא											!	■	קטז.
לא קרבו.	וחד[ר]א/ר' יוסי בר חנינא											!	■	קטז.
מ"ט דמ"ד: קרבו שלמים לבני נח?												^	◊	קטז.
דכתיב: (בראשית ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן, איזהו דבר שחלבו קרב לגבי מזבח ואין כולו קרב לגבי מזבח? הוי אומר: זה שלמים.												!	◊	קטז.
מ"ט דמ"ד: לא קרבו?												^	◊	קטז.
דכתיב: (שיר השירים ד) עורי צפון ובואי תימן, תתנער אומה שמעשיה בצפון ותבוא אומה שמעשיה בצפון ובדרום.												!	◊	קטז.
ומר נמי הכתיב: ומחלביהן												⚡	◊	קטז.
משמניהן דידהו.												!	◊	קטז.
ומר נמי הכתיב: עורי צפון												⚡	◊	קטז.
ההוא בקיבוץ גליות הוא דכתיב.												!	◊	קטז.
והא כתיב: (שמות י) ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשינו לה' אלהינו												⚡	◊	קטז.
זבחים לאכילה, ועולות להקרבה.												!	◊	קטז.
והא כתיב: (שמות יח) ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים												⚡	◊	קטז.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
מימרא												
ההוא לאחר מתן תורה הוא דכתיב.												
הניחא למ"ד: יתרו אחר מתן תורה היה, אלא למ"ד: יתרו קודם מתן תורה היה, מאי איכא למימר?												
יתרו קודם מתן תורה היה												
יתרו אחר מתן תורה היה												
למ"ד: יתרו קודם מתן תורה היה, קסבר: שלמים הקריבו בני נח.												
כתנאי:												
(שמות יח) וישמע יתרו כהן מדין - מה שמועה שמע ובא ונתגייר? ר' יהושע אומר: מלחמת עמלק שמע, שהרי כתיב בצדו: (שמות יז) ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב												
מתן תורה שמע ובא, שכשניתנה תורה לישראל היה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל מלכי עובדי כוכבים אחזתו רעה בהיכליהן ואמרו שירה, שנאמר: (תהלים כט) ובהיכלו כולו אומר כבוד												
נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו: מה קול ההמון אשר שמענו, שמא מבול בא לעולם?												
אמר להם: (תהלים כט) וישב ה' מלך לעולם, כבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם												
אמרו לו: מבול של מים אינו מביא, אבל מבול של אש מביא? שנא': (ישעיהו סו) כי באש ה' נשפט												
אמר להן: כבר נשבע שאינו משחית כל בשר												
ומה קול ההמון הזה ששמענו?												
אמר להם: חמדה טובה יש לו בבית גנזיו שהיתה גנוזה אצלו תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, וביקש ליתנה לבניו, שנאמר: (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן												
מיד פתחו כולם ואמרו: (תהלים כט) ה' יברך את עמו בשלום												
קריעת ים סוף שמע ובא, שנא': (יהושע ה) ויהי כשמוע כל מלכי האמורי, ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע: (יהושע ב') כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף.												
מאי שנא התם דכתיב: (יהושע ה) ולא היה בם עוד רוח, ומ"ש הכא דכתיב: (יהושע ב) ולא קמה עוד רוח באיש?												
דאפילו אקשווי נמי לא אקשו.												
ומנא ידעה?												
אין לך כל שר ונגיד שלא בא על רחב הזונה.												
בת י' שנים היתה כשיצאו ישראל ממצרים, וזנתה כל מ' שנה שהיו ישראל במדבר, אחר נ' שנה נתגיירה, אמרה: יהא מחול לי בשכר חבל חלון ופשתים.												
ועובדי כוכבים בזמן הזה רשאים לעשות כן.												
מנא ה"מ?												
(ויקרא יז) דבר אל בני ישראל - בני ישראל מצווין על שחוטי חוץ, ואין העובדי כוכבים מצווין על שחוטי חוץ, לפיכך כל אחד ואחד בונה לו במה לעצמו ומקריב עליה כל מה שירצה.												
אסור לסייען ולעשות שליחותן.												
ולאורינהו להו שרי												
כי הא דאיפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה קורבנא לרבא, שלחה ליה: אסקוה ניהליה לשם שמים												
זילו ודברו תרי עולמי גולאי, וחזו היכא דמסקא ימא שירטון, ושקלו ציבי חדתי ואפיקו נורא ממרא חדתא, ואסקוה ניהליה לשם שמים.												
כמאן? כר"א בר שמוע												

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מה מזבח שלא ישתמש בו הדיוט, אף עצים שלא ישתמש בהן הדיוט.	דתניא, ר' אלעזר בר שמוע:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
והא מודה ר"א בר שמוע בבמה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כתוב אחד אומר: (דברי הימים א כא) ויתן דוד לארונה במקום שקלי כסף משקל שש מאות וגו' וכתוב ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים, הא כיצד? גובה מכל שבט ושבת חמשים שהן ששת מאות	דתניא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בקר ועצים ומקום מזבח בנ', וכל הבית בשש מאות	רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסתאי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בקר ועצים ומקום מזבח בנ', וכל הבית כולו בשש מאות, דכתיב: (שמואל ב כד) ויאמר ארונה אל דוד יקה ויעל אדוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים	ר"א בר שמוע:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
התם נמי בחדתי.	ורבא אמר לך:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאי מוריגים?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מטה של טורבל.	עולא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאי מטה של טורבל?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
עיוזא דקרקסא דדיישן דשתאי.	אביי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאי קרא? (ישעיהו מא) הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות.	אביי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כתיב: ויתן דוד לארנן וגו', וכתוב: ויקן דוד וגו', הא כיצד? גובה מכל שבט ושבת חמשים שהן שש מאות.	מקרי ליה רחבה לבריה ורמי ליה קראי אהדי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ואכתי קשיין אהדי, התם כסף, הכא זהב		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא ה"ק: גובה כסף במשקל שש מאות זהב.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
קדשים קלים נאכלים בכל מחנה ישראל.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בכל מקומות ישראל	רב הונא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ומחנות במדבר לא הוא?	איתיביה ר"נ לרב הונא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כשם שמחנה במדבר כך מחנה בירושלים, מירושלים להר הבית מחנה ישראל, מהר הבית לשער נקנור מחנה לוי, מכאן ואילך מחנה שכניה, והן הן קלעים שבמדבר	והא תניא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא אימא: בכל מקום מחנה ישראל.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
פשיטא		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מהו דתימא איפסלו ביוצא, קמ"ל.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ואימא ה"נ		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר קרא: (במדבר ב) ונסע אהל מועד, אע"פ שנסע אהל מועד הוא.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
עוד אחרת היתה עזרת נשים היא, ולא היו עונשין עליה, ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד.	תניא, רשב"י:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הי מינייהו לא הוה?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מסתברא דמחנה לוי הוא, דאי סלקא דעתך דמחנה לוי לא הוא, נמצאו זבין וטמאי מתים משתלחין חוץ למחנה אחת, והתורה אמרה: (במדבר ה) ולא יטמאו את מחניהם, תן מחנה לזו ומחנה לזה.	אביי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא מאי? מחנה ישראל לא הוא, א"כ נמצאו זבין ומצורעין משתלחין חוץ למחנה אחת והתורה אמרה: (ויקרא יג) בדם ישב, שלא ישב טמא אחר עמון	א"ל רבא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא לעולם כולהו הוו ומחנה לוי לא הוה קלטה, ומאי לא היו אלא שתי מחנות? לקליטה.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊

disputants- חילוקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכלל דבמדבר הוא קלטה מחנה לוייה?												ק"ז.
אין												ק"ז.
(שמות כא) ושמי לך - מקום בחיך, מקום - מקומך, (שמות כא) אשר ינוס שמה - מלמד שמגלין במדבר, להיכן גולין? למחנה לוייה. מכאן אמרו: בן לוי שהרג - גולה מפלך לפלך, ואם גלה לפלכו - פלכו קולטו.	והא תניא:											ק"ז.
מאי קרא?												ק"ז.
(במדבר לה) כי בעיר מקלטו ישב, עיר שקלטתו כבר.	רב אחא בריה דרב איקא:											ק"ז.
באו לגלגל.												ק"ז.
כל נידר ונידב היה קרב בבמה, שאין נידר ונידב אין קרב בבמה, מנחה וניזירות קריבין בבמה, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]											ק"ז.
לא קרבו יחיד אלא עולות ושלמים בלבד	חכמים:											ק"ז.
כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר - מקריבין באהל מועד שבגלגל, מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל? אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות, אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמתו שבראש גג לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים בלבד.	רבי יהודה:											ק"ז.
כל שהצבור מקריבין באהל מועד שבמדבר - מקריבין באהל מועד שבגלגל, וכאן וכאן לא קרבו יחיד אלא עולה ושלמים בלבד	חכמים:											ק"ז.
אף צבור לא הקריבו אלא פסחים וחובות שקבוע להן זמן.	רבי שמעון:											ק"ז.
מאי טעמא דר"מ?												ק"ז:
דאמר קרא: (דברים יב) לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום, אמר להן משה לישראל: כי עייליתו לארץ, ישרות תקריבו, חובות לא תקריבו, מנחות וניזירות ישרות נינהו.	[רבי מאיר]											ק"ז:
ורבנן?												ק"ז:
אין מנחה בבמה, ניזירות חובות נינהו.	[רבנן]											ק"ז:
מחלוקת בחטאת ואשם, אבל בעולות ושלמים - דברי הכל ישרות נינהו וקריב.	שמואל:											ק"ז:
חזה ושוק ותרומת לחמי תודה - נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה	מותיב רבה:											ק"ז:
ואילו הזרוע בשלה שיירה												ק"ז:
אי אמרת בשלמא בעולה ושלמים פליגי, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת בחטאת ואשם פליגי, הא מני?												ק"ז:
מחלוקת בעולה ושלמים, אבל בחטאת ואשם - דברי הכל חובות נינהו ולא קריב.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר שמואל:											ק"ז:
כל שהצבור מקריבין באהל וכו'.	אמר מר, וחכמים:											ק"ז:
מאי טעמייהו דרבנן?												ק"ז:
אמר קרא: (שופטים יז) איש הישר בעיניו יעשה, איש - ישרות הוא דליקרו, חובות לא ליקרו, וצבור - אפי' חובות ליקרו.	[רבנן]											ק"ז:
ורבי יהודה?												ק"ז:
כי כתיב הישר אבעינו הוא דכתיב, אבל בבמה גדולה - אפילו חובות נמי ליקרו.	אמר לך: [רבי יהודה]											ק"ז:
אלא הא כתיב: איש, לאו למימרא, דאיש ישרות הוא דליקרו, הא חובות לא ליקרו.												ק"ז:
כי כתיב איש - להכשיר את הזר.												ק"ז:
זר (ויקרא יז) מוזק הכהן את הדם על מזבח ה' נפקא												ק"ז:

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו דתימא ליבעי קדוש בכורות כמעיקרא, קא משמע לן.		◇										!
חכמים היינו תנא קמא		◇									♪	
קרבו נסכים במדבר איכא בינייהו.	רב פפא:	◇									!	
רבי שמעון אומר וכו'.	אמר מר:	◇									■	<
מ"ט דרבי שמעון?											^	קית.
דכתיב: (יהושע ה) ויעשו בני ישראל את הפסח בגלגל	[רבי שמעון]	◇									!	קית.
פשיטא											♪	קית.
אלא הא קמ"ל, דחובות כעין פסח הוא דקרב, הא לאו כעין פסח לא קרב.		◇									!	קית.
ואידך?											♪	קית.
מיבעי ליה לכדדרי יוחנן	[אידך]	◇									!	קית.
ערל מקבל הזאה.	דא"ר יוחנן משום רבי בנאה:	◇									■	קית.
אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן.	תני תנא קמיה דרב אדא בר אהבה:	◇									■	קית.
תתרגם מתניתך: בעולת חובה, דאיכא עולת נדבה, דאי חטאת, חטאת נדבה מח איכא?	א"ל: [רב אדא בר אהבה]	◇									■	קית.
ולוקמה במנחת חובה, דהא איכא חביתין											♪	קית.
אין מנחה בבמה.	קא סבר: [רב אדא בר אהבה]	◇									!	קית.
באו לשילה וכו'.		<									■	קית.
מנא הני מילי?											^	קית.
כתוב אחד אומר: (שמואל א א) ותביאנהו בית ה' שילה, אלמא בית הוא, וכתוב אחד אומר: (תהלים עח) ויטש משכן שילה אהל שכן באדם, אלמא אהל הוא, הא כיצד? לא היתה שם תקרה, אלא אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:	◇									!	קית.
קדשי קדשים.		<									■	קית.
מנא הני מילי?											^	קית.
דאמר קרא: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה, בכל מקום שאתה רואה אי אתה מעלה, אבל אתה אוכל בכל מקום שאתה רואה.	רבי אלעזר א"ר אושעיא:	◇									!	קית.
אימא: בכל מקום שאתה רואה אי אתה מעלה, אבל אתה זובח בכל מקום אתה רואה											♪	קית.
אמר קרא: (דברים יב) שם תעלה ושם תעשה.	רבי ינאי:										!	קית.
אמר קרא: ולו תאנת שילה, מקום שכל הרואה אותו מתאנח עליו על אכילת קדשים שלו.	רבי אבדימי בר חסא:	◇									!	קית.
אמר קרא: (בראשית מט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, עין שלא רצתה לזון וליהנות מדבר שאינו שלה, תזכה ותאכל כמלא עיניה.	רבי אבהו:	◇									!	קית.
(דברים לג) ורצון שוכני סנה, עין שלא רצתה ליהנות מדבר שאינו שלו, תזכה ותאכל בין השנואין.	רבי יוסי ברבי חנינא:	◇									!	קית.
רואה שאמרו - רואה כולו, ולא המפסיק בינו לבינו.	תנא:	◇									■	קית.
אסברא לך, כגון בי כנישתא דמעון.	רבי שמעון בן אליקים לר' אלעזר:										■	קית.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator											
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
זבחים-פרת חטאת											
מאן דאמר											
מימרא											
קיה:	◊	■								רב פפא:	רואה שאמרו - לא רואה כולו אלא רואה מקצתו.
קיה:	◊	▲								בעי רב פפא:	עומד ורואה, יושב ואינו רואה, מאי?
קיה:	◊	▲								בעי רבי ירמיה:	עומד על גבי הנחל ורואה, בתוך הנחל ואינו רואה, מאי?
קיה:		■									תיקו.
קיה:	◊	■								כי אתא רב דימי אמר רבי	בשלשה מקומות שרתה שכינה על ישראל: בשילה, ונוב וגבעון, ובית עולמים, ובכולן לא שרתה אלא בחלק בנימין, שנאמר: (דברים לג) חופף עליו כל היום, כל חפיפות לא יהו אלא בחלקו של בנימין.
קיה:		○								[אביי]	כי אזיל אביי אמרה קמיה דרב יוסף
קיה:	◊	ז								אמר: [רב יוסף]	חד ברא הוה ליה לכייליל ולא מיתקן, והכתיב: (תהילים עח) ויטש משכן שילה, וכתיב: (תהילים עח) וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר.
קיה:	◊	!								רב אדא:	מאי קא קשיא ליה? דלמא שכינה בחלק בנימין וסנהדרי גדולה בחלק יוסף, מדמצינו בבית עולמים דשכינה בחלקו של בנימין וסנהדרין בחלק יהודה
קיה:		ז								אמר ליה: [רב יוסף]	הכי השתא, התם מיקרבן נחלות גבי הדדי, הכא מי מקרבן?
קיה:		!									הכא נמי מקרבן
קיה:	◊	!	■							כדאמר רבי חמא בר' חנינא:	רצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה מזבח בנוי, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה לבלעה
קיה:		!									ה"נ רצועה היתה יוצאת מחלקו של יוסף לחלקו של בנימין, והיינו דכתיב: (יהושע טז) תאנת שילה.
קיה:		■									כתנאי:
קיה:	◊	■	◆							[ת"ק]	חופף עליו - זה מקדש ראשון, כל היום - זה מקדש שני, ובין כתיפיו שכן - אלו ימות המשיח
קיה:	◊	■	◆							רבי:	חופף עליו - זה העולם הזה, כל היום - אלו ימות המשיח, ובין כתיפיו שכן - זה העולם הבא.
קיה:	◊	■								ת"ר:	ימי אהל מועד שבמדבר - ארבעים שנה חסר אחת, ימי אהל מועד שבגלגל - ארבע עשרה, ז' שכבשו וז' שחלקו, ימי אהל מועד שבנוב וגבעון - חמשים ושבע, נשתיירו לשילה ג' מאות ושבעים חסר אחת.
קיה:	◊	■									ימי אהל מועד שבמדבר ארבעים חסר אחת.
קיה:		▲									מנלן?
קיה:	◊	!	■							דאמר מר:	שנה ראשונה עשה משה את המשכן, שניה - הוקם המשכן ושלח משה מרגלים.
קיה:	◊	■									שבגלגל ארבע עשרה, שבע שכבשו ושבע שחלקו.
קיה:		▲									מנלן?
קיה:	◊	!									דקאמר כלב: (יהושע יד) בן ארבעים שנה אנכי בשלוח משה עבד ה' אותי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי, וכתיב: ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה, כי עבריה לירדן בר כמה הו' בר שבעין ותמני, וקאמר: בן חמש ושמונים שנה, הרי שבע שכבשו.
קיה:	◊	▲									ושבע שחלקו מנלן?
קיה:	◊	!									איבעית אימא: מדשבע שכבשו, שבע נמי שחלקו
קיה:	◊	!									ואיבעית אימא: מדלא משכחת לה (יחזקאל מ) בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר.
קיה:	◊	■									אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע.
קיה:		▲									מנ"ל?
קיה:	◊	!									דכתיב: (שמואל א ד) ויהי כהזכירו את ארון האלהים יכו'

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כשמת עלי הכהן חרבה שילה ובאו לנוב, כשמת שמואל הרמתי חרבה נוב ובאו לגבעון, וכתוב: (שמואל א ז) ויהי מיום שבת הארון בקריית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה'	ותנא:										!	◇	קית:
הני עשרים שנה, עשר שנה שמלך שמואל בעצמו, ושנה שמלך שמואל ושאוול, ושנים שמלך שאול, ושבע דודו, דכתיב: (מלכים א ב) והימים אשר מלך דוד על ישראל מ' שנה בחברון מלך ז' שנים וגו', ובשלמה כתיב (דברי הימים ב ג) ויחל לבנותו בשנת ארבע למלכותו, נשתיירו לשילה שלש מאות ושבעים חסר אחת.												◇	קית: